

Carolina Cyph

E.4

FRANZ
Romans

satt i Musik

af
B. C. C. C.

STOCKHOLM.

Stentryck af L. Ebeling.

Säljes till förmån för de nödlidande i Jemtland.

Pr. 16 sk B²

Harpan.

Andante espressivo.

Sång.

Fortepiano.

I ens-li-ga stugan, en

ku-ten qväll, steg Gun-nar med bark i-från sko-gen: till

ri-tar-dan
bröd skall den ba-kas på ug-nens håll; men i-cke ett mjöl-doft

do - à tempo. cres. dimin. sotto voce
fanns i hans tjäll, och i-cke ett axe-uppå lo-gen, nej,

i - - che ett ax up-på lo - - - gen. ritar-

p colla parte. pp mf cres

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. de gången. Då

dando un poco à tempo. p pp

2.

*Då kommo emot honom barnen två,
Med bleknade kinder — de arma!
"Gif bröd åt oss, fader! — vi hungra så:
Ack! låt oss allenast en smula få". —
"Jag har intet: Gud sig förbarma!"*

3.

*"När moder bars bort på den svarta bår
Och ner under mullen dess kista
Blef gömd uppå wällen der kyrkan står,
En kaka du gaf — den var vält af din tår —
Säg, fader! o var det den sista?" —*

4.

*"Ack, barn! jag har ingen att ge er i dag;
Men Gud skall i morgon väl sända
Den hjälp vi förbida af hans behag.
O, varen blott stilla och nöjda som jag!
I morgon här bakas, kanhända?" —*

5.

*Då tog han från mossiga väggen ner
Sin harpa — hvad makt i dess stämma!
De hungrande små/ icke klaga mer;
På infallna kinderna glädjen ler,
Och klangen, kan plågorna hämma.*

6.

*Med ansigtet bortvändt att dölja sin tår,
Att icke sin/ ångstan förråda,
Nu fadren en muntrande polska slår:
Och barnen, de dansa, och/ quällen förgår:
Tills trötta de somnade bäda.*

7.

*Vid bädden af strå, der de stumrade än,
Då bad han: "O Gud! ifrån nöden
Befria dem du, alla lidandes wän!"
Det skedde: de vaknade/ aldrig igen:
Befriaren kom — det var döden.*

Gfm.